

[Heising.]

energikommissionen. Lige så naturligt det har været, at man i det første stadium af arbejdet med atomenergiproblemerne har nedsat en atomenergikommission på administrativt grundlag, lige så rigtigt finder jeg det, at atomenergikommissionen fremover kommer til at arbejde på grundlag af en af folketings vedtaget lov. Atomenergikommissionen vil jo ikke blive et forbigående fænomen, men ganske øjensynligt et varigt organ; med de store perspektiver, vi har foran os, og med de omfattende dispositioner, som arbejdet med atomenergiproblemerne, selv forsøgsarbejdet, vil nødvendiggøre, er det naturligt at søge atomenergikommissionen lovfæstet.

Om selve lovforslaget har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Det er min opfattelse, at lovforslaget trækker en passende retningslinie for atomenergikommissionens sammensætning ved at fastsætte, at der ved sammensætningen af kommissionen skal drages omsorg for, at den videnskabelige og tekniske forskning og de væsentligste samfundsinteresser, der er forbundet med den fredelige udnyttelse af atomenergien, repræsenteres, hvilket sagt med andre ord betyder, at kommissionens sammensætning ikke fastlægges een gang for alle, men kan ændres i overensstemmelse med, hvad erfaringerne viser er påkrævet.

Det fremsatte lovforslag har jo karakter af en udpræget rammelov, og mit parti er af den opfattelse, at sådan må det nødvendigvis være, hvor et nyt felt skal bygges op, og hvor man må regne med at der efterhånden dukker adskillige opgaver op, som skal løses. Iøvrigt er det næppe usandsynligt, mener jeg, at det senere vil blive nødvendigt at lovgive om forskellige problemer, der vil rejse sig i tilknytning til hele problemet om atomenergien og dens anvendelse herhjemme.

I det store og hele mener mit parti, at lovforslaget rummer det, der i øjeblikket er nødvendigt. Man kunne måske savne en bestemmelse om, at loven på et eller andet

tidspunkt, f. eks. efter en 5-årig periode, skulle tages op til revision, men jeg anser faktisk ikke en revisionsbestemmelse for nødvendig. Skulle forholdene gøre en revision påkrævet, vil man under alle omstændigheder kunne tage spørgsmålet op.

Jeg har med tilfredshed noteret, at kommissionen, skønt dens arbejde vil berøre forskellige fagministerier, henlægges under eet ministerium; det påtænkte koordinationsudvalg vil jo muliggøre det nødvendige samarbejde. Det er givet, at det arbejde, som atomenergikommissionen skal forestå, og som i nogle år vil være af forsøgsmæssig karakter, vil kræve betydelige, ja, endog meget betydelige bevillinger. Det er derfor naturligt, at offentligheden, i hvilken der i forvejen er en stærk interesse for disse spørgsmål, er nøje orienteret om de opgaver, der ligger nærmest for for atomenergikommissionen. Disse opgaver er, hvis jeg må have lov til ganske kort at ridse dem op, i løbet af en kortere periode, jeg forstår en 5-årig periode, at forestå bygningen af to forsøgsreaktorer og dernæst at tilrettelægge en forsøgsvirksomhed, der kommer til at berøre en række videnskabelige områder, både medicin, biologi og jordbrugslære, og områder indenfor teknik og industri. Videre skal kommissionen tilrettelægge uddannelsen af det videnskabelige og tekniske personale, som fremover vil blive nødvendigt, forsåvidt atomkraften skal anvendes i praksis herhjemme, samt udbygge samarbejdet med tilsvarende institutioner i andre lande og de internationale organisationer, der består indenfor dette område. Det er tanken efter lovforslaget, at alle disse opgaver og andre opgaver, der muligt måtte dukke op, skal løses af et centraliseret organ; noget sådant finder jeg også rigtigt udfra vore hjemlige forudsætninger.

Jeg vil i al almindelighed give udtryk for, at det er absolut nødvendigt, at Danmarks indsats i arbejdet på den fredelige udnyttelse af atomenergien kommer ind i faste rammer. De ret mistrøstige udsigter til at kunne tilfredsstille det stærkt voksende energi-